

MICROSOFT PRZECIWKO KOMISJI

POSTANOWIENIE PREZESA
CZWARTEJ IZBY SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI
z dnia 28 kwietnia 2005 r. *

W sprawie T-201/04

Microsoft Corp., z siedzibą w Redmond, Waszyngton (Stany Zjednoczone),
reprezentowana przez adwokata J.-F. Bellisa oraz I.S. Forrestera, QC,

strona skarżąca,

popierana przez

Association for Competitive Technology, Inc., z siedzibą w Waszyngtonie, DC
(Stany Zjednoczone), reprezentowane przez adwokata L. Ruessmanna,

DMDsecure.com BV, z siedzibą w Amsterdamie (Niderlandy),

* Język postępowania: angielski.

MPS Broadband AB, z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja),

Pace Micro Technology plc, z siedzibą w Shipley, West Yorkshire (Zjednoczone Królestwo),

Quantel Ltd, z siedzibą w Newbury, Berkshire (Zjednoczone Królestwo),

Tandberg Television Ltd, z siedzibą w Southampton, Hampshire (Zjednoczone Królestwo),

reprezentowane przez adwokata J. Bourgeois,

Exor AB, z siedzibą w Uppsali (Szwecja), reprezentowaną przez adwokatów S. Martíneza Lage'a, H. Brokelmanna i R. Allendesalazara Corcha,

Mamut ASA, z siedzibą w Oslo (Norwegia)

TeamSystem SpA, z siedzibą w Pesaro (Włochy), reprezentowane przez adwokata G. Berrischa,

The Computing Technology Industry Association, Inc., z siedzibą w Oakbrook Terrace, Illinois (Stany Zjednoczone), reprezentowaną przez adwokatów G. van Gervena i T. Franchoo, oraz przez B. Kilpatricka, solicitor,

interwencji,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Wainwrighta, F. Castilla de la Torrego, P. Hellströma i A. Whelana, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez

AudioBanner.com, działającą pod nazwą handlową **VideoBanner**, z siedzibą w Los Angeles, Kalifornia (Stany Zjednoczone), reprezentowaną przez adwokata L. Alvizar,

Free Software Foundation Europe eV, z siedzibą w Hamburgu (Niemcy), reprezentowaną przez adwokata C. Pianę,

RealNetworks, Inc., z siedzibą w Seattle, Waszyngton (Stany Zjednoczone), reprezentowaną przez adwokatów A. Wincklera, M. Dolmansa oraz T. Grafa,

Software & Information Industry Association, z siedzibą w Waszyngtonie, DC (Stany Zjednoczone), reprezentowaną przez C. Simpsona, solicitor,

interwenienci,

mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 900 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2004 r. w sprawie procedury zastosowania art. 82 WE (sprawa COMP/C-3/37.792 — Microsoft) lub o obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą,

PREZES CZWARTEJ IZBY SĄDU
PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

wydaje następujące

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

- 1 Microsoft Corp. (zwana dalej „Microsoft”) produkuje i wprowadza do obrotu oprogramowanie z zakresu informatyki. Oprogramowanie to obejmuje systemy operacyjne dla komputerów osobistych (zwanymi dalej „PC”), zwane Windows, systemy operacyjne dla serwerów grupy roboczej, zwane Windows Server oraz odtwarzacze multimedialne pozwalające na stały odczyt, zwane Windows Media Player.

- 2 W dniu 10 grudnia 1998 r. Sun Microsystems, Inc., z siedzibą w Palo Alto, Kalifornia (Stany Zjednoczone) złożyła do Komisji zawiadomienie o naruszeniu. Zawiadomienie to dotyczyło odmowy przekazania Sun Microsystems przez Microsoft informacji koniecznych dla umożliwienia interoperacyjności, czyli poprawnej współpracy między systemami operacyjnymi dla serwerów grupy roboczej a systemem Windows. Komisja rozpoczęła w tym przedmiocie dochodzenie.
- 3 W lutym 2000 r. Komisja rozpoczęła drugie dochodzenie dotyczące Microsoft. Jego przedmiotem było włączenie Windows Media Player do systemu Windows.
- 4 Obydwa dochodzenia zostały następnie połączone i objęte numerem sprawy COMP/C-3/37.792.
- 5 W dniu 24 marca 2004 r. Komisja wydała decyzję C(2004) 900 wersja ostateczna w sprawie procedury zastosowania art. 82 WE w sprawie COMP/C-3/37.792 — Microsoft (zwaną dalej „decyzją”).
- 6 W celu dokonania oceny zachowania Microsoft, Komisja określiła po pierwsze trzy właściwe rynki. Należą do nich rynek systemów operacyjnych dla PC (motywy 324–342 decyzji), rynek systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej (motywy 343–401 decyzji) oraz rynek odtwarzaczy multimedialnych pozwalających na stały odczyt (motywy 402–425 decyzji).
- 7 Po drugie, Komisja przyjęła, że każdy z tych rynków miał ogólnościowy wymiar (motyw 427 decyzji).

- 8 Po trzecie, Komisja uznała, że Microsoft zajmuje pozycję dominującą na dwóch rynkach, tj. na rynku systemów operacyjnych dla PC (motywy 429–472 decyzji) oraz na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej (motywy 473–541 decyzji).
- 9 Po czwarte, Komisja stwierdziła, że poprzez swoje zachowanie na tych dwóch rynkach Microsoft naruszyła art. 82 WE. Jej zdaniem Microsoft nadużyła pozycji dominującej, odmawiając przekazania informacji dotyczących interoperacyjności i nie pozwalając na ich wykorzystanie w celach rozwoju i rozpowszechnienia produktów konkurencyjnych względem produktów Microsoft na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej w okresie od października 1998 r. do dnia ogłoszenia decyzji (motywy 546–791 oraz art. 2 lit. a) decyzji). Komisja stwierdziła również, że Microsoft nadużyła pozycji dominującej, uzależniając dostarczenie systemu Windows od jednoczesnego nabycia odtwarzacza Windows Media Player w okresie od maja 1999 r. do dnia ogłoszenia decyzji (motywy 792–989 oraz art. 2 lit. b) decyzji).
- 10 Po piąte, Komisja nakazała Microsoft zaprzestanie tych naruszeń, powstrzymanie się od wszelkich podobnych lub identycznych zachowań oraz podporządkowanie się ogółowi środków naprawczych w określonych terminach (motywy 994–1053 oraz art. 4–8 decyzji).
- 11 Po szóste, Komisja nałożyła na Microsoft grzywnę w wysokości 497 196 304 EUR (motywy 1054–1080 oraz art. 3 decyzji).

Przebieg postępowania

- 12 Pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 7 czerwca 2004 r., Microsoft wniosła niniejszą skargę.
- 13 Pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 17 grudnia 2004 r., European Committee for Interoperable Systems (zwany dalej „ECIS”), z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowany przez adwokatów D. Paemena oraz N. Dodoo, przedłożył wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 14 W dokumentach, które wpłynęły do Sądu odpowiednio w dniach 1 i 7 marca 2005 r., Komisja i Microsoft przedstawiły uwagi na piśmie dotyczące tego wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

W przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

W przedmiocie dopuszczalności wniosku

- 15 Microsoft uważa, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta jest niedopuszczalny, ponieważ nie spełnia formalnych przesłanek, określonych w regulaminie Sądu Pierwszej Instancji.

- 16 Artykuł 115 regulaminu uzależnia dopuszczalność takiego wniosku od spełnienia przesłanek dotyczących terminu jego złożenia (§ 1), treści wniosku (§ 2 akapit pierwszy) oraz reprezentowania wnioskodawcy przed sądem (§ 3).
- 17 W niniejszym przypadku wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta spełnia te przesłanki.
- 18 Ponadto art. 115 § 2 akapit drugi regulaminu uzależnia dopuszczalność wniosku w sprawie interwencji od spełnienia przesłanek formalnych określonych w art. 43 i 44 tego regulaminu. W szczególności art. 44 § 5 lit. b) regulaminu stanowi, że jeżeli składający wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta jest osobą prawną prawa prywatnego, do wniosku dołącza on dowód na to, że pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu zostało udzielone przez osobę do tego uprawnioną.
- 19 W niniejszym przypadku Microsoft uważa co do istoty, że decyzje dotyczące złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta oraz udzielenia w tym zakresie upoważnienia adwokatom D. Paemenowi i N. Dodoo zostały podjęte w dniu 16 grudnia 2004 r. przez komitet wykonawczy ECIS w nieprawidłowy sposób. Microsoft przyznaje zresztą, że walne zgromadzenie ECIS zatwierdziło te decyzje w dniu 12 stycznia 2005 r., zauważa jednak, że zatwierdzenie to nastąpiło po złożeniu wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta i że być może jest ono nieprawidłowe.
- 20 Nie jest wykluczone, że prawidłowość decyzji podjętych przez komitet wykonawczy ECIS w dniu 16 grudnia 2004 r. może być zakwestionowana, i nie jest zatem pewne, czy adwokaci D. Paemen i N. Dodoo dysponowali w dniu 17 grudnia 2004 r., tj. w dniu złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, pełnomocnictwem udzielonym prawidłowo przez uprawnioną do tego osobę. Należy jednak stwierdzić, że w uchwale z dnia 12 stycznia 2005 r. „zwołane w prawidłowy sposób” walne zgromadzenie ECIS „potwierdziło bez zastrzeżeń” i „bez formalnego

wymogu zawartego w statucie ECIS lub prawie belgijskim, zatwierdzenie” tej decyzji. Taka deklaracja pozwala przyjąć, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta spełnia wymogi określone w art. 44 § 5 lit. b) regulaminu (zob. wyrok Trybunału z dnia 11 maja 1989 r. w sprawach połączonych 193/87 i 194/87 Maurissen i in. przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, Rec. str. 1045, pkt 33).

- 21 W związku z tym ECIS jest uprawniony do złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

W przedmiocie zasadności wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

Argumenty składającego wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta oraz argumenty stron

- 22 ECIS twierdzi, że spełnia przesłanki, jakim podporządkowane jest prawo interweniowania przyznane stowarzyszeniom reprezentatywnym i że w związku z tym powinien być dopuszczony do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 23 Microsoft kwestionuje ten wniosek, wyrażając wątpliwości co do tego, czy ECIS jest stowarzyszeniem reprezentatywnym, a więc czy spełnia wszystkie przesłanki, którym podporządkowane jest prawo interweniowania przyznane stowarzyszeniom reprezentatywnym, i czy może być w związku z tym dopuszczony do sprawy w charakterze interwenienta.
- 24 Komisja ze swej strony uważa, że ECIS może zostać dopuszczony do sprawy w charakterze interwenienta.

Ocena prezesa

- 25 Artykuł 40 akapit drugi statutu Trybunału, który zgodnie z art. 53 akapit pierwszy tego statutu znajduje zastosowanie do postępowania przed Sądem, stanowi, że prawo do udziału w sprawie w charakterze interwenienta przysługuje każdej innej osobie, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy, z wyjątkiem sporów między państwami członkowskimi, między instytucjami Wspólnot lub między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnot.
- 26 Interes taki jest uzasadniony w przypadku stowarzyszenia reprezentatywnego działającego w celu ochrony swoich członków, które występuje o dopuszczenie do sprawy dotyczącej kwestii o zasadniczym znaczeniu, mogących mieć wpływ na sytuację jego członków. Ta szeroka wykładnia dotycząca prawa do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ma umożliwić lepszą ocenę okoliczności sprawy, zapobiegając jednocześnie zwielokrotnieniu indywidualnych interwencji, które miałyby niekorzystny wpływ na skuteczność i prawidłowy przebieg postępowania (postanowienia Prezesa Trybunału: z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawach połączonych C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I) National Power i PowerGen przeciwko British Coal i Komisji, Rec. str. I-3491, pkt 66; z dnia 28 września 1998 r. w sprawie C-151/98 P Pharos przeciwko Komisji, Rec. str. I-5441, pkt 6 oraz postanowienie prezesa czwartej izby Sądu z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie T-201/04 Microsoft przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 31).
- 27 W niniejszym przypadku ECIS przedstawia się jako stowarzyszenie reprezentatywne przedsiębiorstw działających w sektorze technologii informacji. Reprezentatywna lista jego członków, jak też lista zawarta w sprawozdaniu z walnego zgromadzenia z dnia 12 stycznia 2005 r. potwierdzają fakt, że mimo iż liczba członków ECIS jest ograniczona i nie wszyscy działają w sektorze technologii informacji, niektórzy z nich prowadzą w tym sektorze działalność odgrywającą znaczną rolę. ECIS może być zatem uznany za stowarzyszenie reprezentatywne.
- 28 ECIS wskazuje następnie, że ma w szczególności na celu promowanie i ochronę materialnych i niematerialnych interesów swoich członków, co potwierdza art. 4 statutu ECIS. Należy zatem uznać, że celem ECIS jest ochrona jego członków.

- 29 Niektóre z kwestii podniesionych w sprawie można w końcu uznać za kwestie o zasadniczym znaczeniu w zakresie sektora technologii informacji, a wyrok rozstrzygający sprawę co do istoty może mieć wpływ na sytuację członków ECIS, działających w tym sektorze.
- 30 Z powyższych uwag wynika, że ECIS wykazał interes w rozstrzygnięciu sprawy.
- 31 W związku z tym ECIS powinien zostać dopuszczony do udziału w sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.

W kwestii uprawnień procesowych interwenienta

Argumenty stron

- 32 ECIS złożył wniosek o dopuszczenie do udziału w procedurze pisemnej. Przepisy dotyczące interwencji (art. 115 i 116 regulaminu) umożliwiają prezesowi lub Sądowi uwzględnienie tego wniosku. W każdym razie takie rozstrzygnięcie jest uzasadnione zaistnieniem nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej (art. 45 akapit drugi statutu Trybunału) lub co najmniej wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności. Z tego tytułu ECIS powołuje się na fakt, że Computer & Communications Industry Association (zwane dalej „CCIA”), którego niektórzy członkowie należą także do ECIS, wycofało w dniu 10 listopada 2004 r. wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji, który złożony został w dniu 23 czerwca 2004 r.

- 33 Microsoft kwestionuje ten wniosek. Jej zdaniem art. 115 i 116 regulaminu nie pozwalają prezesowi lub Sądowi na uwzględnienie tego wniosku. Microsoft dodaje, że ECIS nie wykazało zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej ani występowania nadzwyczajnych okoliczności mogących uzasadnić odstępstwo od tych przepisów.
- 34 Komisja ze swej strony uważa, że interwenient taki jak ECIS może być dopuszczony do udziału w procedurze pisemnej jedynie w nadzwyczajnych okolicznościach, do których można zaliczyć, w tym przypadku, wycofanie się CCIA ze sprawy.

Ocena prezesa

- 35 Artykuł 115 § 1 regulaminu stanowi, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta należy złożyć najpóźniej przed upływem sześciu tygodni od dnia ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienia o wpłynięciu skargi lub, w braku takiego zawiadomienia, przed podjęciem decyzji o otwarciu procedury ustnej.
- 36 Artykuł 116 § 2 regulaminu przewiduje, że jeżeli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony we wskazanym terminie sześciu tygodni zostanie uwzględniony, interwenientowi przekazuje się wszelkie dokumenty procesowe doręczane stronom.
- 37 Artykuł 116 § 4 regulaminu stanowi, że w przypadkach określonych w art. 116 § 2 regulaminu prezes wyznacza termin, w którym interwenient może przedstawić swoje uwagi, zawierające stanowisko interwenienta, popierające uwzględnienie albo odrzucenie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron, jego zarzuty i argumenty oraz w razie potrzeby wskazanie dowodów na poparcie jego żądań.

- 38 Zgodnie z art. 116 § 6 regulaminu, jeżeli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony został po upływie wskazanego sześciotygodniowego terminu, interwenient może, na podstawie przekazanego mu sprawozdania z rozprawy, przedstawić uwagi w toku procedury ustnej.
- 39 Z łącznej analizy tych przepisów wynika, że uprawnienia procesowe interwenienta różnią się w zależności od tego, czy złożył on wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta przed upływem sześciu tygodni od dnia ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienia o wpłynięciu skargi czy też po upływie tego terminu, lecz przed podjęciem decyzji o otwarciu procedury ustnej.
- 40 Jeżeli interwenient przedstawił swój wniosek przed upływem tego terminu, może on uczestniczyć zarówno w procedurze pisemnej, jak i procedurze ustnej. Z tego tytułu mają mu być przekazane dokumenty procesowe i może on przedstawić swoje uwagi, które zawierają stanowisko interwenienta, popierające uwzględnienie albo odrzucenie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron, jego zarzuty i argumenty oraz w razie potrzeby wskazanie dowodów na poparcie jego żądań.
- 41 Jeżeli natomiast interwenient złożył wniosek po upływie tego terminu, może on jedynie uczestniczyć w procedurze ustnej, o ile wniosek taki wpłynął do Sądu przed otwarciem tej procedury. Z tego tytułu interwenient powinien otrzymać sprawozdanie na rozprawę, jak też może on, na podstawie tego sprawozdania, przedstawić swoje uwagi w toku procedury ustnej.
- 42 Ponieważ przepisy te są bezwzględnie obowiązujące (postanowienie Sądu z dnia 30 maja 2002 r. w sprawie T-52/00 *Coe Clerici Logistics przeciwko Komisji*, Rec. str. II-2553, pkt 24 i 31), strony ani nawet Sąd nie mogą zdecydować inaczej.

- 43 W niniejszym przypadku zawiadomienie o wniesieniu skargi zostało ogłoszone w dniu 10 lipca 2004 r. (Dz.U. C 179, str. 18). Wniosek ECIS o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta wpłynął do Sądu w dniu 17 grudnia 2004 r. Jest zatem oczywiste, że został on złożony po upływie sześciotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 115 § 1 regulaminu, przedłużonego o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, określony w art. 102 § 2 rzeczonoego regulaminu.
- 44 W związku z tym ECIS może powoływać się jedynie na uprawnienia procesowe określone w art. 116 § 6 regulaminu.
- 45 ECIS uważa jednak, że wycofanie się CCIA ze sprawy stanowi przypadek zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej.
- 46 Artykuł 45 akapit drugi statutu Trybunału stanowi, że upływ terminu nie narusza uprawnień, jeśli strona dowiedzie zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej.
- 47 Przepisy dotyczące terminów procesowych podlegają ścisłemu stosowaniu, co odpowiada wymogom pewności prawa oraz konieczności zapobieżenia jakiegokolwiek dyskryminacji lub arbitralnemu traktowaniu w ramach wymiaru sprawiedliwości (wyrok Trybunału z dnia 12 lipca 1984 r. w sprawie 209/83 Ferriera Valsabbia przeciwko Komisji, Rec. str. 3089, pkt 14 oraz postanowienie Trybunału z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie C-325/03 P Zuazaga Meabe przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-403, pkt 16).
- 48 Artykuł 45 akapit drugi statutu Trybunału, który ustanawia odstępstwo od tej zasady i musi zatem podlegać ścisłej wykładni, znajduje zastosowanie w stosunku do bezwzględnie obowiązujących terminów procesowych, których upływ powoduje

utrata przysługującego dotychczas osobom fizycznym lub prawnym prawa wniesienia skargi (wyrok Trybunału z dnia 2 marca 1967 r. w sprawach połączonych 25/65 i 26/65 Simet i in. przeciwko Wysokiej Władzy, Rec. str. 39, 52) lub prawa złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta (postanowienie prezesa pierwszej izby Sądu z dnia 22 marca 1994 r. w sprawach połączonych T-244/93 i T-486/93 TWD Textilwerke Deggendorf przeciwko Komisji, pkt 18–20, niepublikowany w Zbiorze).

- 49 Ponieważ art. 45 akapit drugi statutu Trybunału znajduje zastosowanie także do sześciotygodniowego terminu, ustanowionego w art. 115 § 1 regulaminu, którego upływ nie powoduje utraty prawa złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, lecz jak w niniejszym przypadku, ograniczenie uprawnień procesowych przyznanych interwenientowi, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że artykuł ten pozwala na odstępstwa od przepisów dotyczących terminów procesowych jedynie w zupełnie nadzwyczajnych okolicznościach, w przypadku zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej (ww. wyrok w sprawie Ferriera Valsabbia przeciwko Komisji, pkt 14 oraz ww. postanowienie w sprawie Zuazaga Meabe przeciwko OHIM, pkt 16).
- 50 Pojęcia nieprzewidywalnych okoliczności i siły wyższej obejmują z jednej strony obiektywny element dotyczący niezwyklego i niezależnego od woli zainteresowanego zdarzenia, a z drugiej strony — element subiektywny, polegający na obowiązku przeciwdziałania przez zainteresowanego skutkom takiego zdarzenia poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków i śledzenie przebiegu postępowania z należytą starannością (wyrok Trybunału z dnia 15 grudnia 1994 r. w sprawie C-195/91 P Bayer przeciwko Komisji, Rec. str. I-5619, pkt 32 oraz ww. postanowienie w sprawie Zuazaga Meabe przeciwko OHIM, pkt 25).
- 51 W niniejszym przypadku wycofanie się CCIA ze sprawy stanowi być może zdarzenie niezależne od woli ECIS, pomimo faktu, że jak przyznaje ECIS, obydwa stowarzyszenia reprezentatywne mają wspólnych członków.

- 52 Jednakże nie stanowi ono niezwykłego zdarzenia. Każdy interwenient jest bowiem uprawniony do zrezygnowania w każdej chwili z udziału w sprawie, podobnie jak każdy skarżący może w każdej chwili cofnąć skargę zgodnie z art. 99 regulaminu. Wycofanie się interwenienta nie ma samo w sobie niezwykłego charakteru. Ponadto żadna z okoliczności faktycznych wskazanych przez ECIS nie pozwala w niniejszym przypadku uznać, że wycofanie się CCIA miało niezwykły charakter. W szczególności, jeżeli podmiot taki jak CCIA uczestniczy w postępowaniu administracyjnym jako zainteresowany podmiot trzeci w zamiarze przekonania Komisji o naruszeniu reguł konkurencji, niezależnie od tego, czy Komisja podejmie stwierdzającą to naruszenie decyzję, czy autor naruszenia wniesie o stwierdzenie nieważności tej decyzji, i bez względu na to, czy dany podmiot przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta, aby dochodzić swojego interesu, nie można uznać za niezwykle tego, że podmiot ten zdecyduje się ostatecznie na zmianę swojej strategii, na rozstrzygnięcie sporu ze stroną skarżącą na drodze pozasądowej, poprzez zapłatę rekompensaty pieniężnej, jeżeli uzna to za właściwe.
- 53 ECIS nie wykazuje wreszcie ani nie dąży naprawdę do wykazania, że wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku przeciwdziałania skutkom takiego zdarzenia poprzez podjęcie odpowiednich działań.
- 54 W związku z tym ECIS nie udowodnił zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej.
- 55 ECIS twierdzi wreszcie, że wycofanie się CCIA ze sprawy stanowi nadzwyczajną okoliczność.
- 56 Zakładając nawet, że niektóre nadzwyczajne okoliczności pozwalają interwenientowi, który złożył wniosek o przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta po upływie sześciotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 115 § 1 regulaminu, na

skorzystanie z uprawnień procesowych innych niż uprawnienia przyznane mu w art. 116 § 6 rzeczonego regulaminu, należy przypomnieć, że okoliczności faktyczne, na które powołuje się ECIS, nie pozwalają na uznanie, że wycofanie się CCIA ze sprawy miało niezwykły lub nadzwyczajny charakter.

- 57 Z powyższych uwag wynika, że ECIS będą przysługiwać prawa określone w art. 116 § 6 regulaminu.
- 58 W zakresie w jakim wniosek o dopuszczenie do udziału w procedurze pisemnej złożony przez ECIS należy uznać nie za dochodzenie prawa, ale za wyraz gotowości do podporządkowania się środkom organizacji postępowania, za pomocą których Sąd wzywa do zajęcia stanowiska w formie pisemnej, na podstawie art. 64 § 3 lit. b) regulaminu, należy zauważyć, że do czwartej izby Sądu należeć będzie rozstrzygnięcie w odpowiednim momencie o konieczności zastosowania takich środków.

W przedmiocie kosztów

- 59 Na mocy art. 87 § 1 regulaminu Sąd rozstrzyga o kosztach w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie.
- 60 Zważywszy na obecny etap postępowania, rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów

PREZES CZWARTEJ IZBY

postanawia:

- 1) **European Committee for Interoperable Systems** zostaje dopuszczony do sprawy T-201/04 w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 2) **European Committee for Interoperable Systems** będzie mógł przedstawić uwagi w toku procedury ustnej, na podstawie sprawozdania na rozprawę, które zostanie mu przekazane.
- 3) **Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 28 kwietnia 2005 r.

Sekretarz

H. Jung

Prezes

H. Legal